

—वङ्गगतः प्राप्य फलकोपाभिवाहिनीः । प्रपीद्य धमनी
 र्द्विं करोति फलकोपयोः । दोषास्त्रमेदोमूत्राभोभिर्द्विः
 सप्तभा गदः । मूत्रान्द्रजातवनिनाह्वेतभेदश्च
 केवलम् । वातपूर्णान्द्रसर्गे रूक्षोवातादहेतुरक् ।
 पकोडुम्बरसङ्काशः पित्ताह्वाहोमपाकवान् । कफा-
 ष्चीतो गुरुः स्निग्धः कण्डूमान् कठिनोऽल्परक् । कण्ठ-
 खोटोदृतः पित्तवृत्तिलिङ्गश्च रक्तजः । कफवन्नेदसा
 वृत्तिर्मृदुस्तालफलोपमः । मूत्रवारणशीलस्य मूत्रजः स
 तु गच्छतः । अम्भोभिः पूर्णवृत्तित्वं चोभं याति सर-
 ङ्गदुः । मूत्रकच्छमधः स्वाश्च चालयन् फलकोपयोः ।
 वातकोपिभिराह्वरैः शीततोयावगाहनैः । धारणे रण
 भाराध्वविषमाङ्गवर्त्तनैः । चोभयैः क्षुभितश्चान्यैः
 मुहान्वावयवं यदा । पयनो विगुणीकृत्य स्निग्धेशादधो-
 येत् । कुर्वाङ्गच्छणसन्निस्थो मन्त्रप्राभं श्रयणं तथा ।
 उपेक्षमाणस्य च मुक्कटद्विमाध्वानरक् स्तम्भवतीं
 स वायुः । प्रपीडितोऽन्तःस्वनवान् प्रयाति प्रध्मापयन्नेति
 पुनश्च मुक्तः । अन्वद्विरसाध्योऽयं यातद्विसमाकृतिः”
 कुरण्डक पु० कुरण्टक+ष्टमो० । कुरण्टकछे रायसुकुटः
 कुरर पुंस्त्री० कुङ्गन्दे करन । (कुरल) विहगे अमरः
 स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । “तत्र सामनयद्वयः क्रोश-
 नीं कुररोमित्र” भा०य० अ०६१०८ “देवीं रोक्ष्य-
 माणां कुररोमिवान्ताम्” भा० स०२३५१ ङीषन्तः
 २भेषां हेमच० ।
 कुरराहि पु० कुरराहिरिव । देवसर्पमे राजनि०
 कुररोरुता स्त्री० “कुररोरुता नजमजैर्लगयुक्” इत्युक्त
 लक्षणे चतुर्दशाक्षरपादके वर्णवृत्तभेदे । “अनतिचिरो-
 ज्झितस्य जलहेन चिर स्थितवद्बुद्बुदस्य पयसोऽनु-
 कृतिम्” भावः ।
 कुरल पुंस्त्री० कुर+रस्य लः । खनामख्याते पक्षिभेदे
 स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । २चूर्णकुल्ले पु० धरणिः ।
 कुरव पु० अल्पमकरन्दवृक्षादलीनामोषदु रवो यत्न । १रक्त-
 मिष्टप्राप्तम्, २ कुरवके, शब्दर० ३सितमन्दारे च । कुग-
 तिसं । ४कृतसितशब्दे । वङ्ग० । ५तथायद्व्युक्ते लि० ।
 ततः स्वार्थे क । तेष्वावर्धेपु(कुडचि) इति ख्याते ६पुष्प-
 वृक्षे । “कुरवकस्तत्रकव्यतिपङ्क्तिणीति” भावः ।
 कुरस पु०कुत्सितोरमोऽल । १मद्यभेदे वङ्ग० । २कुत्सितरस-
 युक्ते लि० । ३गोजिह्वालतायां स्त्री टाप् । कुगतिसं ।
 ४कुत्सितं रसे पु० ।

कुराह पुंस्त्री० कुलाह+लस्य रः । १पृथ्वाण्डुवर्णं लम्बजङ्घ-
 नश्चभेदे हेमच० । [भेदे राजनि० ।
 कुरी स्त्री कुं भूमिं राति रा-क गौरा० ङीप् । तृष्णान्य-
 कुरीर न० “कुज उच्च” उणा० कीरन् उच्च । १मैयुने उच्च-
 दत्तः । २शीर्षवयमभेदे च । “कुरीरमस्य शीर्षणि” अथ०
 ६,१२८,२, “स्तोमा व्यासन् प्रतिधयः कुरीरं बन्द स्त्री
 पयः ऋ० १०,८५,८,
 कुरु पुंल-क उच्च । १चन्द्रवर्णे राजनीटवृत्तप्रपौले राज-
 भेदे “योऽजमीटवृत्तस्त्वन्य ऋक्षः संवरणस्ततः । तपत्यां
 धूर्यकन्यायां कुरुचेतपतिः कुरुः । परीक्षित सध-
 र्जङ्गुर्निषधश्च कुरोः सुताः” भाग० ६,२२,२, यथा च
 तस्य तपत्यासुद्वयः तथोक्तं भा० आ० १३४अ०
 “एवमास्तीन् मन्त्राभागा तपती नाम पौर्व्विकी । तत्र
 वैवस्वती पार्थ ! तापत्यस्त्वं यथा मतः । तस्यां सञ्जनयामास
 रः संवरणो नृपः । तपत्यां तपतां श्रेष्ठ ! तापत्यस्त्वं
 तोऽर्जुन !” । कुरोर्निवासः जनपदे अणोलुप् लुपि-
 व्यक्तियद्वचनता । २तदीयनिवासदेशभेदे पु० भूमि । “कु-
 रन् स्वपिति” सि० कौ० । स च देयः वङ्ग०सं० १४ अ०
 कूर्मविभागे “साकेतकुरुकालकोटिकुजुराच पारि-
 पातनगः । औदुम्बरकापिललगजाङ्गुयाचेति मध्यमि-
 दम्” मध्यस्थतयोक्तं तत्सीमादि च “हस्तिनापुरमा-
 रभ्य कुरुचेतस्य दक्षिणे । पञ्चालपूर्व्वभागे तु कुरुदेशः
 प्रकीर्त्तितः, इति शक्तिरङ्गमतन्त्रे उक्तम् । “आ मत्स्येभ्य-
 कुरुपञ्चालदेशग्राः” भा०क०२०८श्लोकः । तेषां राजनि अथ
 वङ्गु तस्य लुक् । ३तद्देशराजे पु० भूमि “कुरुणां सृज्ज-
 यानाञ्च पुरोहित आस” शत०ब्रा० २,५, “उयाच पार्थ ।
 पश्यैतान् समवेतान् कुरुनिति” गीता । “अयः कुरुणाभ-
 धिपस्य पालनीन्” किरा० तस्येदम् अण् । कौरव तदपत्ये
 पुंस्त्री “अद्यात् स यरणो जज्ञे कुरुः संवरणात्तथा ।
 यः प्रयागमतिक्रम्य कुरुचेतस्यकार ह । प्रययञ्च रमणो-
 यञ्च पुण्ड्रकद्विर्निधेयितम् । तस्यान्वायायं रुमहान् यस्य
 नाम्ना स्य कौरवाः” कुरिवं०२३अ०कुर्वा०अपत्ये यय । कौरव्य
 तदपत्ये पुंस्त्री वङ्गु तस्य लुक् । कश्चिन् “कौरव्याः
 पश्यः त्रियापरिभवक्षोभोपशान्तिः फलम्” वेणीसं० ।
 कौरव्ये साधवः अण् । कौरव्या इति तु साधवः । “स्त्रि-
 यासयनिकुलिकुरुभ्यः” इति स्त्रियां लुकि नञश्चिन्वाट्टः
 ऋक् । ४ओदगे भेदि० । ५कण्टकारिकायां शब्दच० भिन्न-
 तराजपौले ६आग्नीधराजपुत्रभेदे “तस्यासह वा आत्मन्